

Jan Eriks andre italienske reise

Som noen vil ha fått med seg ble min første italienske reise sterkt preget av selve reisen. Tanken var at ved Roma-reisen skulle oppholdet være det sentrale, slik ble det også selv om reisen fikk en trang start formedelst vår tenåringsdatter som var syk i halvannen uke før vi reiste, og som fortsatt var svært så syk da vi drog. Vi kunne (heldigvis?) konstatere at hun ble stadig friskere jo lengre unna heimen det faderlige opphav oppholdt seg ...

Vårt Bed & breakfast hadde ordnet med at vi skulle hentes, våre hjemmelsmenn innen overnatting hadde gitt uttrykk for at å organisere seg med skrangletog **til** Roma for deretter å finne frem **i** Roma nok var rimeligere, men ikke å foretrekke. Så da vi kom ut med koffertene stod der en eldre italiener med en plakate med "Jam Erik" og ventet på oss. Kommunikasjonen gikk på en blanding av kroppsspråk og fraser i et engelsk-fransk-spansk-italiensk blandingspråk, men det fungerte.

Første trafikale episode skjedde umiddelbart etter at vi hadde satt oss inn i bilen, etter 25 cm rygging hørte og følte vi et dunk, fulgt av noen lavmælte besvergelses fra forsetet. Det viste seg etter en felles inspeksjon at kun sjåførens stolthet var påført skader, så vi suste raskt videre, i sikksakk mellom filene på motorveien, til akkompagnement av sjåførens stadige besvergelse når noe skjedde: "Is normal!"

Etter en drøy halvtime var vi fremme ved Domus Pinciana, vår Bed & Breakfast. Det viste seg å være et lite etablissement med bare 4 rom til utleie, men koselig og greit. Rommet var høyt men ikke spesielt stort, senga var god og det var jo den vi skulle bruke. Pent bad var det også. Den interesserte kan lese mer her: <http://www.domuspinciana.com/>

Neste stopp var fôr: flymaten strakk ikke til, og ganen ønsket italiensk mat. Trøstig labbet vi ut i byen, ca 3 minutter vestover trakk vi nedover i et kryss og etter 150 meter dukket det opp en restaurant som så OK ut – bortsett fra at den var stappfull av nonner. Og de så ikke ut til å være av Tromsøvarianten, disse spiste hjertelig, drakk rødvin og hadde ikke sverget noe taushetsløfte. Til vår fortrøstning oppdaget vi at det var noe trafikk ned en trapp, gikk inn og ble geleidet ned til et bord og fikk en meny i hånden. Det ble vin, antipasti og en abbacchio (en del av et lammelår, med beinet) som smakte aldeles fortreffelig. Regningen ble ikke helt liten, og vi oppdaget etterpå at stedet, Ristorante Mariano i Via Piemonte 79, var en av dem som var anbefalt i turisthåndbøkene vi hadde med oss.

Neste morgen brakte turens eneste kulinariske nedtur, den var til gjengjeld en gjenganger: Frokosten! Den var enkel, inn kom en dame med et brett med 2 skiver ristet loff og et søtlig horn til hver av oss, litt smør og et valg mellom en eller flere av fire sorter syltetøy. Til dette et glass juice og et fingerbøl kaffe. For en som lever av grovbrød med kjøtt og ost, etterfulgt av kaffe ad libitum, var ikke dette et høydepunkt. Et par ganger benyttet vi oss av mulighetene for å supplere frokosten ved hyggelige fortausrestauranter langs vår vei.

Så skulle byen besees, og vi oppdaget fort at vi var havnet på rett plass: ca. 5 minutters gange unna fant vi øvre del av Via Vittorio Veneto, en sentral gate for 50- og 60-tallets velstående mennesker som levde "La Dolce Vita". Glitrende butikker og hoteller med rabiater priser, men man kunne se at prisen på en kopp kaffe gikk nedover i takt med at vi gikk ned gaten og nærmet oss det hellige, alminnelige Roma.

Lunsj i Roma var kraftige saker, det ble gjerne 2 store retter med vin og øl før man dvask og slapp dro tilbake til rommet for å hvile ut før middag. Av lunsjhøydepunktene kan nevnes Pizzeria "Roma Sparita", Piazza S. Cecilia 24 (det er i Trastevere, ganske bortgjemt). Den var full av italienere som utfoldet familiehygge og folkeliv, og hadde god mat og god drikke.

Lørdagens middag var bursdagsmiddag, vi hadde fått anbefalt en restaurant ved spansketrappen, Trattoria Otello alla Concordia i Via della Croce 81 og hadde bestilt bord der. Vi hadde funnet ut at denne restauranten også var anbefalt i flere guidebøker, så vi var spente på prisnivået. Vel fremme fant vi den i en smal gate, den lå inn fra gaten og vi ble sittende utendørs under en slags baldakin av vegetasjon. Et godt tegn var at det var fullt av italienere, og de stod faktisk i kø for å få bord. Dagens meny var i størrelse A3, med liten skrift og kun på italiensk. Vi valgte oss to forretter hver, i tillegg til primi piatti og secondi piatti, etter hvert dessert også. Mette ble vi, og vel så det – utrolig velsmakende var det, og spennende, selv om maten var enkel og nøktern var det fullt av gode smaker. Litt spennende var det å se hva vi hadde bestilt, men det gikk bra – ingen store og negative overraskelser. Ut over god mat, god service og god drikke, alt i rikelige mengder, var også regningen en positiv overraskelse: hele gildet kom på bare 900 kroner!

Neste dag gikk vi middagstur i nabolaget og havnet på Il pomodorino i Via Campania 45, en stor restaurant med masse kelnerne. Vi ble noe overrasket da vi kom en halvtime etter at de hadde åpnet og fikk beskjed om at det ikke var noe mat å få før om en halvtime – det tok noe tid før en eldre herres hukommelse slo inn og minnet om at verden var gått over til vintertid, slik at klokken våre var feil! Spesielt minneverdig fra denne middagen var fruens forrett, etter menyen å dømme en enkel grønnsaktallerken – på størrelse med en dekketallerken, dekket i flere lag med ulike grønnsaker. Hovedretten var i grunnen en unødvendig plage etter en slik mengde mat.

Siste kvelden dro vi tilbake der vi startet, igjen var restaurantens førsteetasje fullsatt av nonner og vi fikk bord i kjelleren. God mat og god drikke, da vi bestilte brandy og grappa til kaffen kom kelneren med en flaske av hver sort, skjenket opp et glass og sa: «Help yourselves» - og det stod ikke ett ord om brennevin på regningen.

På alle måter var Roma en opplevelse, bortsett fra frokosten var alle opplevelsene positive og hyggelige så vi håper at vår myntkasting ved Trevifontenen resulterer i at vi får komme tilbake.